

НЕФРОЛОГІЯ, УРОЛОГІЯ**МОЖЛИВОСТІ УЛЬТРАЗВУКОВОЇ ДІАГНОСТИКИ НИРОК В УМОВАХ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ КЛІНІКИ**

Мойсеєнко В. О., Красюк С. П., Зюзь Н. Ю.

м. Київ, Національний медичний університет імені О.О. Богомольця, Університетська клініка

Ультразвукова діагностика (УЗД) є незамінною в обстеженні пацієнтів з різними патологіями нирок, застосовується в якості скринінгової діагностики, дозволяє оцінити стан кровотоку (доплерографія судин нирок) та функціонування нирок. Обстежено 35 хворих, які звернулися зі скаргами: біль у попереку або в нижній частині живота (85 %); зміна кольору і складу сечі (35 %); утруднене сечовипускання (12 %); стійкі набряки (26 %); підвищений або знижений артеріальний тиск (44 %). При проведенні УЗД нирок виявлено: подвоєння нирок (8 %), опущення (12 %), зрощення нирок (2 %), порушення розвитку мискової системи (22 %), розширення верхніх сечових шляхів або їх закупорка (11 %). В анамнезі у пацієнтів: пієлонефрит (4 %), цистит (14 %), напади ниркової коліки (48 %), онкологічні захворювання (1 %); дифузні зміни паренхіми нирки (16 %); камені в нирках (64 %). УЗД надниркових залоз дає можливість виявити різні запальні процеси, гіперплазію надниркових залоз, кісти та інші новоутворення і надати оцінку кількості залишкової сечі при простатиті. УЗД нирок проводять перед лазерним дробленням каменів в нирках, сечоводах, сечовому міхурі та уретрі, видаленні каменів із сечовивідних шляхів, стентуванні сечоводів, пункційній нефростомії. УЗ-діагностика нирок не має протипоказань. Відносним обмеженням проведення дослідження може бути проведена напередодні фіброгастроскопія або колоноскопія (накопичення повітря може перешкоджати адекватному проведенню доплерографії судин нирки).

Таким чином, УЗ-діагностика нирок дозволяє виявити відхилення від норми на ранніх стадіях захворювання, провести моніторинг наданого лікування.

ACUTE PERITONITIS IS AN URGENT PROBLEM OF MODERN SURGERY

Moroz P. V.

Chernivtsi, Bukovinian State Medical University

Over the past decades, in connection with the active introduction of new technologies, methods of diagnosis and treatment of acute peritonitis (AP), in particular, the improvement of the technique of surgical interventions, the expansion of the possibilities of drug therapy, as well as the development of complex measures before and during surgical intervention and in the postoperative period, there is a positive trend in the results of the treatment of this pathology. However, the mortality due to AP remains high, varying, depending on the form and prevalence, from 16 to 80 % and has no significant downward trend. One of the reasons for the high mortality rate is the lack of in-depth knowledge of the pathogenesis of AP in connection with the incomplete elucidation of the mechanisms of the initiation of the inflammatory process, as well as the factors that support it, contribute to its progression and spread throughout the peritoneal cavity. This primarily concerns cytokines, especially interleukin 1 β (IL-1 β), which plays an important role in the regulation of various inflammatory mechanisms. The study of these factors, in our opinion, will make it possible not only to reliably diagnose the presence of peritonitis, but also to predict the nature of its course.

It is known that the activity of cytokines is genetically determined. Different versions of the modification of the IL-1 β gene (-511C/T), which encodes its synthesis, lead to differences in the nature of the inflammatory process, changes in the parameters of nonspecific resistance and reactivity, which can contribute to the cascade progression of the mechanisms of damage to organs and structures, and disruption of homeostasis.

115 patients undergoing inpatient treatment for various forms of acute peritonitis, which complicated the course of various acute surgical diseases, were studied, and the IL-1 β level and the IL-1 β -511C/T gene polymorphism were determined.

The conducted studies show that an important mechanism of the development and progression of the inflammatory process in the peritoneal cavity is the excessive activity of IL-1 β , the concentration of